

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๔๑๐๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

เรื่อง แก้วจอมแก่น

ครูผู้สอน ครูธีระพล แก้วคำจันทร์

คำไทยใช้ให้ถูก

๑.

รำคานใจ

๒.

รำคาญใจ

คำไทยใช้ให้ถูก

รำคาญใจ

[รำ-คาน-ใจ] หมายถึง

(ก.) ถูกรบกวนจุกจิกเบื่อกวน
เช่น น้อง ๆ มาเข้าชื่อเข้าให้พาไป
เที่ยวบ่อย ๆ จนเขารำคาญใจ

ทบทวน ความรู้เดิม

ชวนคิด ชวนคุย

จากชื่อเรื่อง คำว่า ‘จอมแก่น’
ทำให้เรานึกถึงลักษณะนิสัย
แบบไหน

ชวนคิด ชวนคุย

นักเรียนคิดว่า ‘แก้ว’

เป็นเด็กแบบไหน

เธอจะทำอะไรบ้างในเรื่อง

ชวนคิด ชวนคุย

แล้วเรื่อง “แก้วจอมแก่น”
จะเป็นแบบไหนกันนะ
ไปติดตามกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

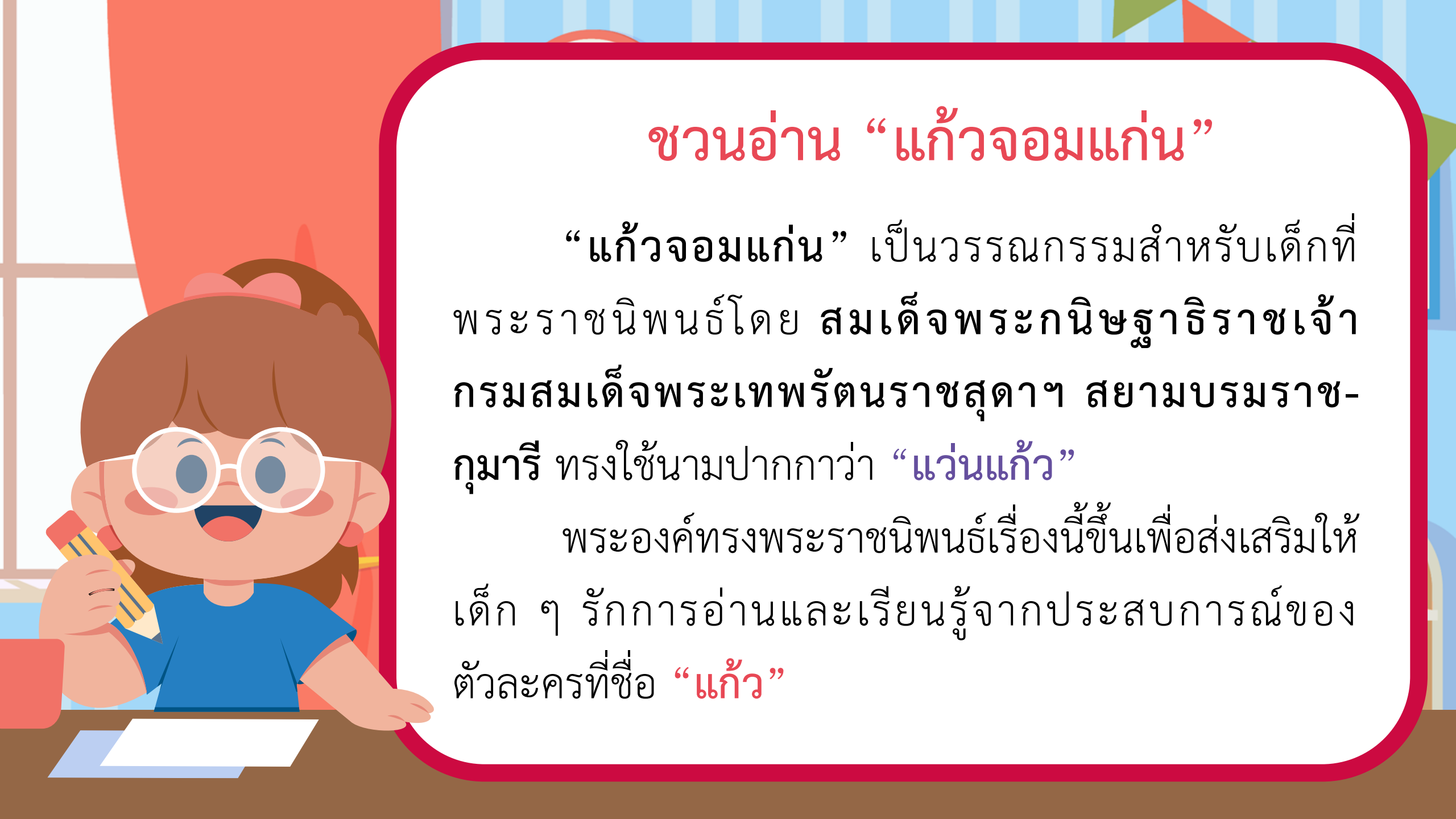
๑. ตอบคำถามจากการอ่านได้
๒. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเรื่อง
“แก้วจอมแก่น” ได้
๓. มีมารยาทในการอ่าน

เพิ่มเติม ความรู้ใหม่

ชวนอ่าน “แก้วจอมแก่น”

“แก้วจอมแก่น” เป็นวรรณกรรมสำหรับเด็กที่
พระราชนิพนธ์โดย สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราช-
กุมารี ทรงใช้นามปากกาว่า “แวนแก้ว”

พระองค์ทรงพระราชนิพนธ์เรื่องนี้ขึ้นเพื่อส่งเสริมให้
เด็ก ๆ รักการอ่านและเรียนรู้จากประสบการณ์ของ
ตัวละครที่ชื่อ “แก้ว”

แก้วจอมแก่น

ตอน ล่อกุ้ง

ปีนี้คุณพ่อคุณแม่ตกลงใจหอบลูกหอบหลานมาตากอากาศชายทะเล เหตุที่พวกเราโชคดีกันอย่างนี้ก็เพราะพี่ไก่สอบได้ที่หนึ่ง ส่วนแก้ว น้องเล็ก นิด น้องน้อย (สองคนหลังนี้เป็นลูกชายคุณป้าจ้อย) เลยพลอยได้ไปด้วยในฐานะผู้ติดตาม

เราลงไปเล่นน้ำกันตอนเช้าซึ่งเป็นเวลาที่คลื่นไม่แรงนัก แก้วชอบดำน้ำ แล้วลืมหูลืมตาสอดสายหาปลาที่บังเอิญว่ายผ่านมา บางทีกุ้งฝอยกระโดดมาโดนแขนขา ทำให้รู้สึกรำคาญใจ เช้าวันแรกนิดจับปลาหมึกตัวเล็ก ๆ ได้เพราะเอามือไปถูกรูเข้า มันจะพ่นน้ำหมึกสีดำออกมาเป็นเครื่องป้องกันตัวเองตามธรรมชาติ

ที่ชายหาดก็มีของเล่นสนุก ๆ หลากอย่าง เราชอบเก็บก้อนหินแบน ๆ มา
ร่อนให้กระทบผิวน้ำกระดอนหลาย ๆ ครั้ง ของใครกระดอนได้มากกว่าถือว่าคนนั้น
เก่งที่สุด เมื่อหัดเล่นใหม่ ๆ ก้อนหินจะหล่นจ๋อมหายไปในน้ำ น้องเล็กชอบเก็บ
เปลือกหอยมาติดกาวกับกระดาษประดิษฐ์ประดิษฐ์เป็นรูปดอกไม้สวย ๆ รูปหัวใจ
แล้วบอกว่าเอาไว้ให้คุณครูในวันวาเลนไทน์

“อี ทำเป็นฝรั่งไปได้ชั้น ป.๒ นี่เป็นอย่างนี้ทั้งชั้น” แก้วอดค่อนไม่ได้
“นี่คงเห็นยายเอ็งเอาเปลือกหอยกลับมาติดเทียนไขเล็ก ๆ สีต่าง ๆ ให้คุณครู
ตอนวันคริสต์มาสนะซิ”

แก้วเองชอบหาเปลือกหอยทับทิมเอามาเล่นอิ๊ตักแทนเม็ดมะขาม เปลือกหอยทับทิมดีกว่าเม็ดมะขามเสียอีก เพราะเล็กกำลังดี แก้วภูมิใจนักหนาที่เป็นแชมป์อิ๊ตัก เพราะว่าถือเป็น “ก๊ิฟา” ไทยแท้ทีเดียว

ตอนบ่าย ๆ หลังอาหารกลางวัน แก้วชวนพี่ ๆ น้อง ๆ “ไปล่อกิ่งกันดีกว่า”
“อะไรวะ” น้องน้อยถามเสียงอู้อี้เพราะตอนเช้าเล่นน้ำนานไปหน่อย

แก้ววางตัวเป็นผู้ชำนาญการในเรื่องกิ่งตั้งแต่อยู่กรุงเทพฯ แล้ว แก้วเคยไปถามเรื่องนี้จากน้าไลซึ่งอธิบายได้ดียิ่งกว่าตาเห็น

“กิ่ง ก้อ ใ้ตัวยาว ๆ เออ” แก้วหยุดคิดสักครู่หนึ่งแล้วจึงพูดต่อไปว่า “ไม่ใช่ยาวอย่างงูนะ เหมือน เอ้อ หนอนตัวโต ๆ มากกว่า สีขาว ๆ ดำ ๆ มีเปลือกเป็นปล้อง ๆ คล้ายกุ่มนะ แต่ตัวแบนกว่า อยู่ในรู เราก็หาเศษเนื้อหรืออะไร คาว ๆ ล่อมมันขึ้นมาจากรู”

“เอาเศษเนื้อที่ไหนล่ะแก้ว” นิดถาม

“ก็ไปขอที่ป่าแยมซิ” ป่าแยมเป็นแม่ครัวของคุณนายบ้านข้าง ๆ

น้องหน้อยรีบพูดขึ้นว่า “จ้ะเรารีบไปบ้านป่าแยมกันดีกว่า”

“ตกลง” ทุกคนลุกขึ้นพร้อมกันและวิ่งตื้อไปหาป่าแยม

“ป้าแยม ป้าแยม ขอเศษเนื้อล็กนิตได้ไหมคะ เราจะเอาไปล่อกิ่ง”
แก้วตะโกนเสียงดังฟังชัดกว่าใคร ๆ

“เอาไปล่อกิ่งหรือจ๊ะ เออนี้เอาไป ตรงพังผืดนี่แน่ะ กิ่งนี้ร่อนนะ ได้แล้ว
เอามาให้ป้าสิ จะทำให้กิน”

พอได้เนื้อแล้วทุกคนวิ่งตื้อไปที่หาดทราย น้องเล็กหิ้วกระป๋องพลาสติก
ใบแบนเริ่ม วังกระหืดกระหอบตามหลังกมา

หาดทรายใกล้น้ำเต็มไปด้วยรูซึ่งแก้วแสดงความรู้ว่าเป็นรูกิ่ง พี่ไก่คนใจเย็นที่สุด
รับอาสาเป็นคนค่อย ๆ เอาเศษเนื้อเหย่ลงไป ลักครุ่มีตัวอะไรตอดเหยื่อเบา ๆ

“มันมาแล้ว” พี่ไก่กระซิบ น้องหนอยไม่ฟังเสียง เอาเสียมเล็ก ๆ ที่เตรียมมาตักเข้า
เต็มแรงได้เจ้าสัตว์รูปร่างแปลกขึ้นมารุ่งตัว

“ว้า! ตายเลย ตาหนอยนี่” ทุกคนร้องลั่นโดยไม่ได้นัดหมาย

ลองอีกที คราวนี้แก้วเป็นคนล่อ พี่ไก่รับเป็นคนตัก กิ่งเริ่มตอดเหยื่อแล้ว
พี่ไกรออยู่สักครู่ก็บรรจุตักซ้ำ ๆ ผล...ตักได้ทรายเปล่า ๆ แถมกิ่งตัวดีดึงเอาชิ้นพังผืดเนื้อไป
ตั้งครึ่งชิ้น ลองอีกทีตัวขาดครึ่งอีก พี่ไก่ชักใจเสีย “พ่อบอกว่าเรามาเที่ยวชายทะเลเฉย ๆ
ไม่ควรมาเบียดเบียนใคร”

“เหอะน่า ก็เราจับเล่นนี่ ไม่ได้เอาไปกินอย่างป่าแหม่นว่ำนี่ เดี่ยวเราก็กะเที้ง มันก็
ขุดรูลงไปใหม่” แก้วปลอบใจ

“พี่ไก่อว่ำนยังบ่ปากว่เอาไปกินอีกแก้ว เราจับมันมาเล่นสนุก ๆ ทรมาณสัตว์”
พี่ไก่อพูดแล้วก็วิ่งหนีไปโดยมีน้องเล็กวิ่งตามไปติด ๆ ตกลงเหือนักล่อกิ่ง
สามคนเท่านั้น

พอพลาดท่าไปสองสามรูก็ชักชำนาญ นิดเจ้าปัญญาคิดวิธีจับกิ่งใหม่ คือเอามือ
สอดไว้ใกล้ ๆ รู รอเวลากิ่งขึ้นมากินเหยื่อก็คว้าตัวมันไว้ ผลสุดท้ายเราได้กิ่ง
เต็มกระป๋อง

“เลิกเถอะ” แก้วว่า น้องหน้อยเทกั้งทิ้งทะเลอย่างเสียดาย ตัวกั้งซึ่งอ่อนเพลียเต็มที เพราะถูกขังอยู่ในกระป๋องเป็นเวลานาน แทนที่จะรีบชุดรูอย่างที่เราคิด กลับนอนลอยเป็นแพ

“ไปเที่ยวตลาดดีกว่า” แก้วตะโกนเรียกพี่ไก่อกับน้องเล็กซึ่งนั่งสร้างปราสาททรายกันอยู่เงียบ ๆ คือนั่นแก้วนอนไม่ค่อยหลับ ก็จะหลับได้อย่างไรละ เพราะหลับตาครึ่งใดก็เห็นแต่ภาพกั้งลอยอยู่ยับยั้งเต็มไปหมด แก้วคงไม่กล้าเล่นล่อกิ่งไปอีกนาน

กิจกรรม

จับกัง

ของฝากจากครู

ให้หนูคนเก่ง

ของฝากจากครูให้หนูคนเก่ง

บทบาทครูปลายทาง

๑. ครูแจกใบงานที่ ๒ เรื่อง แก้วจอมแก่น
๒. ครูอธิบายคำชี้แจงใบงาน
๓. ครูมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในใบงาน ช่วยเหลือนักเรียนสังเกตพฤติกรรม และบันทึกผล

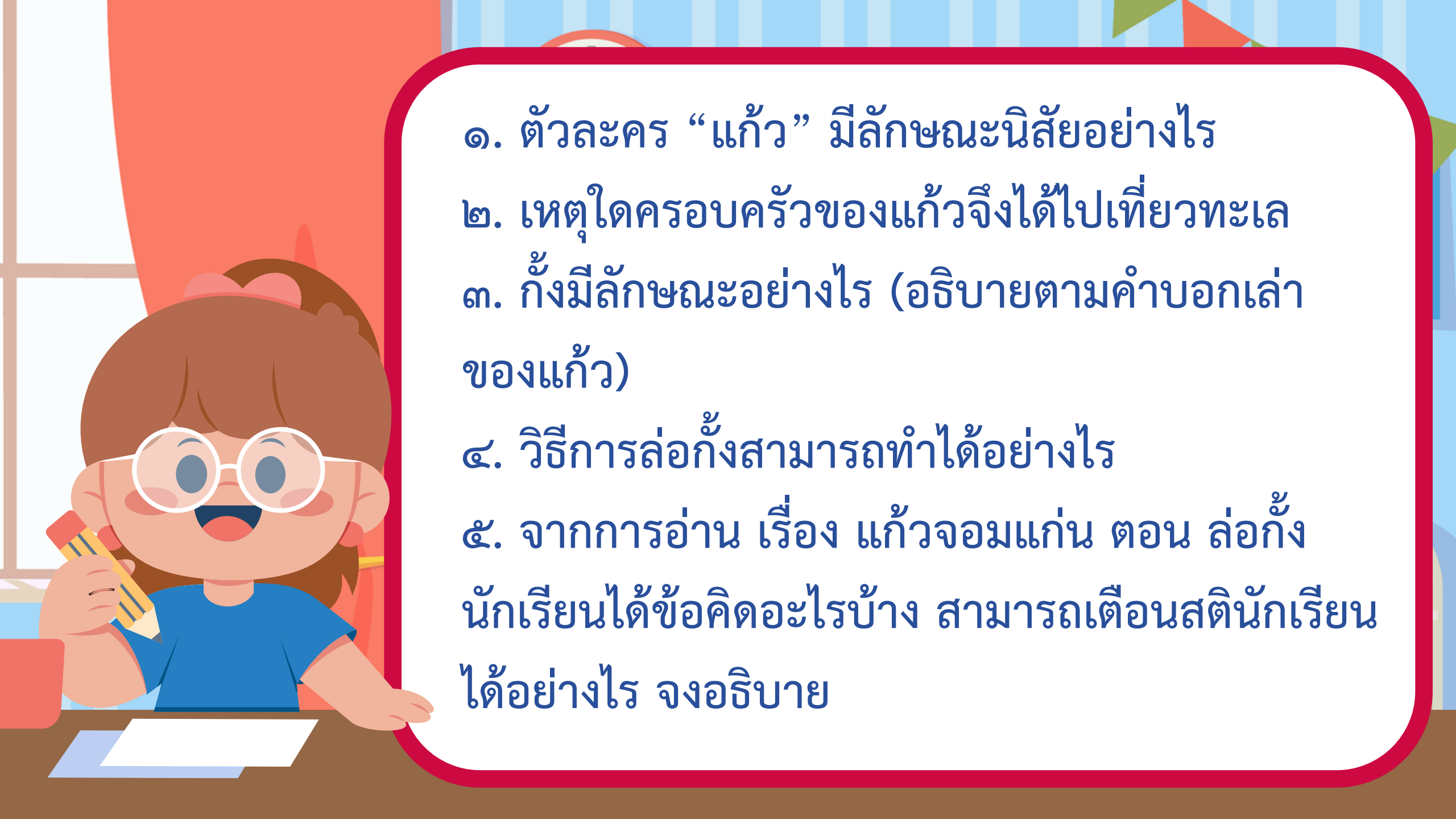
บทบาทนักเรียนปลายทาง

๑. นักเรียนอ่านคำชี้แจงใบงานที่ครูมอบหมาย
๒. นักเรียนสามารถสอบถามได้หากมีข้อสงสัย
๓. นักเรียนตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมในใบงานให้สำเร็จ

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่าน เรื่อง “แก้วจอมแก่น”
ตอน ล่อกิ่ง แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

๑. ตัวละคร “แก้ว” มีลักษณะนิสัยอย่างไร
๒. เหตุใดครอบครัวของแก้วจึงได้ไปเที่ยวทะเล
๓. กั้งมีลักษณะอย่างไร (อธิบายตามคำบอกเล่าของแก้ว)
๔. วิธีการล่อกั้งสามารถทำได้อย่างไร
๕. จากการอ่าน เรื่อง แก้วจอมแก่น ตอน ล่อกั้ง นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้าง สามารถเตือนสตินักเรียนได้อย่างไร จงอธิบาย

สรุป

บทเรียน

เฉลยใบงานที่ ๒ เรื่อง แก้วจอมแก่น

๑. ตัวละคร “แก้ว” มีลักษณะนิสัยอย่างไร

เป็นเด็กที่มีความร่าเริงแจ่มใส มีความมั่นใจในตัวเองมีความเป็นผู้นำและความคิดสร้างสรรค์ จึงกลายเป็นเด็กแก่นและชนในสายตาของผู้ใหญ่ และเป็นหัวโจกในหมู่เพื่อน้องและผองเพื่อนอยู่เสมอ นอกจากนี้แก้วยังเป็นเด็กที่รักสัตว์และชอบเลี้ยงสัตว์ แสดงถึงความเมตตาที่มีอยู่ในใจ แต่แก้วก็มักจะสร้างวีรกรรม ทั้งที่เป็นการทำดีบ้าง และบางทีก็ทำให้ผู้ใหญ่ถึงกับสายหน้า แต่ก็ไม่มีใครโกรธแก้วได้ลงซักที

เฉลยใบงานที่ ๒ เรื่อง แก้วจอมแก่น

๒. เหตุใดครอบครัวของแก้วจึงได้ไปเที่ยวทะเล

พี่ไก่สอบได้ที่ ๑

๓. กิ่งมีลักษณะอย่างไร (อธิบายตามคำบอกเล่าของแก้ว)

ตัวยาว ๆ เหมือนหนอนตัวโต ๆ ลำตัวมีสีขาว ๆ ดำ ๆ เป็นปล้อง ๆ
มีลักษณะคล้ายกุ่ม แต่ตัวแบนกว่า

เฉลยใบงานที่ ๒ เรื่อง แก้วจอมแก่น

๔. วิธีการล่อกิ้งสามารถทำได้อย่างไร

นำเศษเนื้อ เศษอาหารที่มีกลิ่นคาว ๆ
ไปล่อในรูของกิ้ง เมื่อกิ้งได้กลิ่นคาว
จะออกมาจากรู จากนั้นจับตัวกิ้งใส่
อุปกรณ์ที่เตรียมไว้

เฉลยใบงานที่ ๒ เรื่อง แก้วจอมแก่น

๕. จากการอ่าน เรื่อง แก้วจอมแก่น ตอน ล่อกิ้ง นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้าง
สามารถเตือนสตินักเรียนได้อย่างไร จงอธิบาย

- ๑) การไม่เบียดเบียนสัตว์ เห็นได้จากเหตุการณ์ล่อกิ้งของแก้วและพี ๆ
น้อง ๆ สามารถเตือนสติ คือ ไม่เบียดเบียนใครหรือไม่ทำให้ใครเดือดร้อน
- ๒) ความสามัคคี เห็นได้จากกิจกรรมที่แก้วและพี ๆ น้อง ๆ ได้ทำ
ร่วมกันทำเสมอ สร้างความสนุกสนานและความสามัคคี

สิ่งที่โรงเรียนปลายทางต้องเตรียม

๑. กระดาษ Post it
๒. ใบงานที่ ๓ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน

สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th

บทเรียนครั้งต่อไป

การแสดงความคิดเห็น

รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th

